LE CHANT DES FORÊTS

Pedagogisch dossier voor leerkrachten en docenten

FILMFICHE

Een korte, snelle inkijk in de film.

PEDAGOGISCHE DOELSTELLINGEN

Hoe past deze film in de doelstellingen die je met je leerlingen wil behalen?

VINCENT MUNIER

Leven en werk van Vincent Munier, filmmaker van Le chant des forêts

VERWERKING

Suggesties tot verwerking, met individuele reflectievragen voor de leerling. Gevolgd door een luistergesprek in kleinere groep, onder begeleiding van de leerkracht of docent.

RECENSIES

De pers over Le chant des forêts.

LEO KIJKT EN ZIET

Leo De Weerdt SJ ademt boeken en film. Steeds vindt hij pareltjes, en geeft ons kijk- en leefsleutels.

OPGESTELD DOOR ELS VERSTRAETE
OP VRAAG VAN DE ECO-KERN
VAN HET IGNATIAANS NETWERK

FILMFICHE

In vogelvlucht

SYNOPSIS

De Franse natuurfotograaf Vincent Munier leerde alles over natuurobservatie van zijn vader Michel, zelf ook een natuurobservator, oud-leraar en fotograaf. Samen brachten ze uren door met wachten en loeren in de oerbossen van de Vogezen. Het is tijd om zijn kennis en liefde voor de natuur door te geven aan Simon, de zoon van Vincent.

De film neemt ons mee naar die bossen en toont een visueel én auditief sterke natuurervaring. Daarnaast is dit ook een verhaal van drie generaties. Het geeft ons drie perspectieven, allen vanuit dezelfde fascinatie voor de wilde natuur. Samen met Simon, Vincent en Michiel Munier ontdekken we herten, zeldzame vogels, vossen en lynxen... en speuren we naar het allerlaatste auerhoen, vanuit de herinnering aan het gefladder van dit legendarische dier.

Deze documentaire nodigt uit om trager en aandachtiger te kijken en vooral te luisteren, op zoek naar tastbare sporen van het onzichtbare en vergankelijke leven. Het bos ademt, 'On est dans ce qui s'en va', en we beseffen: 'La nature n'est pas un spectacle, c'est une vie partagée.'

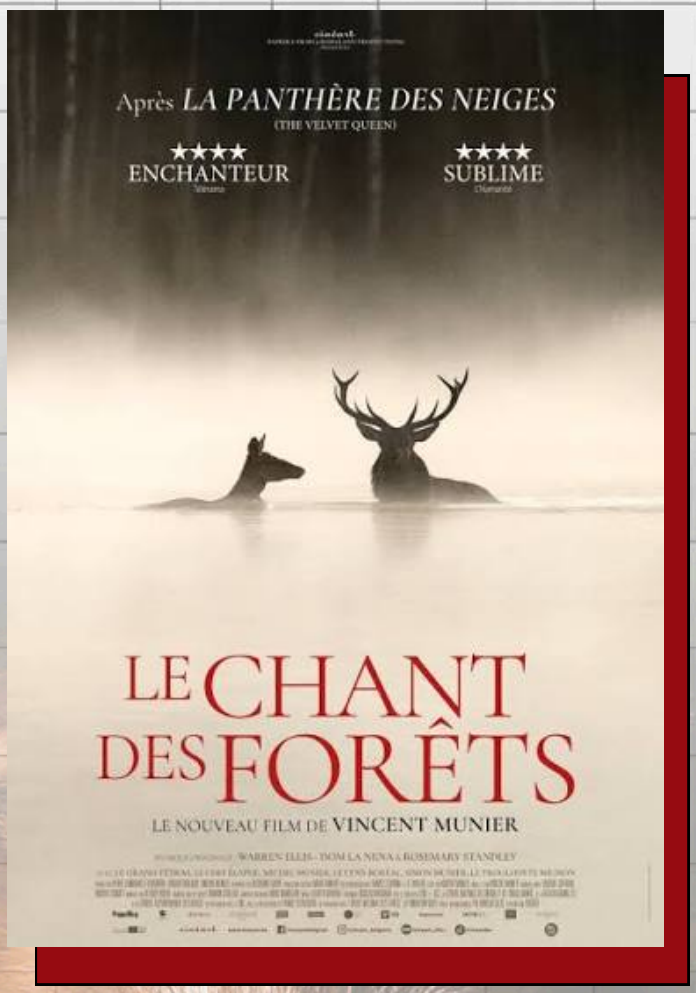

TECHNISCHE KAART

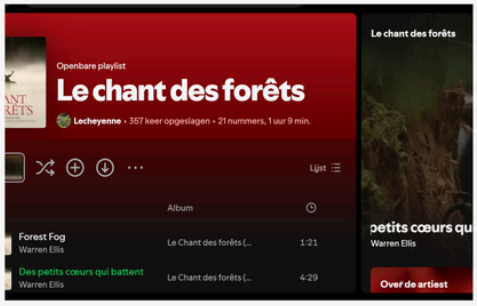
Een film van Vincent Munier
Release: 17 december 2025
Duur: 1u 33 min.
Taal: Frans, met ondertiteling Nederlands en Engels
Productie Pierre-Emmanuel Fleurantin, Laurent Baujard, Vincent Munier
Muziek Warren Ellis, Dom La Nena & Rosemary Standley
Scenario – Montage – Camera Vincent Munier
Cast het auerhoen, het edelhert, de lynx, de winterkoning, Michel-Vincent-Simon Munier

KIJK- & LUISTERLIJST

Bekijk de trailer:
klik hier

Beluister de playlist via Spotify
klik hier

Bekijk een interview met Vincent Munier.
Klik hier.

VINCENT MUNIER

LEVEN

Vincent Munier (1976) groeit op in Epinal, in de Vogezen in Frankrijk. Hij is een buitenkind: bivakkeren in de bossen, kanoën op de rivieren enz. Van zijn vader leert hij de liefde voor de natuur, het stilstaan voor je stapt, het kijken en de schoonheid van het geduld bij het wachten.
Zijn eerste foto's trok hij als 12-jarige. Het begin van een succesverhaal. Vincent wint vele prijzen voor zijn fotografie, waaronder drie maal de BBC Wildlife competitie.
Hij is lid van International League of Conservation Photographers. Deze fotografen strijden door middel van hun fotografiewerk voor natuurbehoud.

WERK

De foto's van Vincent Munier worden gekenmerkt door een minimalistische stijl. Het zijn geen zwart-wit foto's en toch hebben ze weinig kleur. Munier zoekt extreme landschappen op, zoals het hooggebergte in Tibet of het Noordpoolgebied. Zijn foto's tonen dan ook ruige landschappen, met daarin lang vergeten of bijna uitgestorven dieren zoals de muskusos en de sneeuwpanter. Hij heeft vele boeken uitgegeven met zijn foto's en stelt geregeld tentoon.
Munier werkte mee aan talrijke kortere projecten voor het kleine scherm. Daarnaast maakte hij drie grote natuurfilms: Ours, simplement sauvage (2019), La panthère des neiges (2021) en Le chant des forêts (2025).

PEDAGOGISCHE DOELSTELLINGEN

VAKGEBONDEN

Exacte wetenschappen:
geluid, licht, waarneming en wetenschappelijke onderzoeksmethoden

Biologie: biodiversiteit, organismen, interacties en de relatie tussen organismen en hun omgeving; ecosystemen

Aardrijkskunde: de duurzaamheid van maatregelen rond klimaat-verandering en biodiversiteitsverlies, invulling van ruimte

Beeld: camerastandpunt, compositie, kleur, licht en montage

Muziek: klankkleur, dynamiek, stilte en de relatie tussen geluid en beeld

Frans: informatie begrijpen, natuur en filmervaring beschrijven

Sociale en gedragswetenschappen:
Mensbeelden, waarden, gedrag, intergenerationele socialisatie, observatie, sociale beïnvloeding en maatschappelijke visies op natuur

Kunstbeschouwing: artistieke keuzes, beeldtaal en betekenis, audiovisuele kunst interpreteren

Godsdienst: verwondering, natuur, kwetsbaarheid van mens en schep-ping, menselijke verantwoordelijk-heid en ethische waarde van natuur, professioneel en persoonlijk engagement, hoop, samenlevingsopbouw en inspiratie

Filosofie: milieu-ethiek, verhouding mens-kosmos, verantwoordelijkheid voor toekomstige generaties

GEMEENSCHAPPELIJK FUNDEREND LEERPLAN

Geëngageerd en verantwoordelijk
Leerlingen vormen tot inspirerende burgers die zich, in dialoog met de ander en met natuur, bewust engageren voor een rechtvaardige en duurzame samenleving. Vanuit de relatie met de maatschappij leren leerlingen om op onverwachte en onvoorspelbare gebeurtenis-sen gepaste antwoorden te bieden.

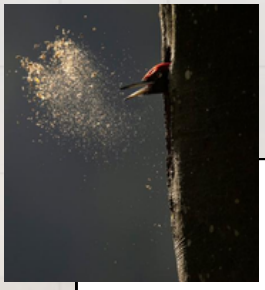
Uniek en verbonden
Leerlingen ontdekken en ontwikkelen hun identiteit in verbondenheid met anderen, ook met meer-dan-mensen. De dialoog met de ander creëert een rijkdom aan verhalen, gevoelens, gedachten, ervaringen en biedt grote kansen voor hun persoonlijke ontwikkeling. Zij creëert ruimte om zich kwetsbaar op te stellen en ondersteunt leerlingen in hun groei en ontwikkeling.

PEDAGOGISCHE DOELSTELLINGEN

GEMEENSCHAPPELIJK FUNDEREND LEERPLAN

Zinrijk en geïnspireerd
Leerlingen worden gevoelig voor wat betekenisvol is. Ze reflecteren over wat in hun eigen leven goed en minder goed loopt, en over de plaats van de natuur in hun leven. Ze leren openstaan voor de diepere dimensies van het leven en leren. Ze ontwikkelen levensbeschouwelijke en ethische gevoeligheid.

Cultureel en artistiek
Kunst en cultuur scheppen ruimte voor de rijkdom en inspiratie van andere culturen en religies. Door zich artistiek en creatief te vormen, prikkelen jongeren de eigen verbeelding en laten ze zich raken door de verbeelding van anderen. Dit laat hen toe om nieuwe perspectieven op de werkelijkheid aan te nemen.

IGNATIAANSE PEDAGOGIE IN 10 BEWEGINGEN

Zorg dragen voor de wereld – 'En todo amar y servir'
Deze film roept leerlingen op om, elk op hun plaats en naar best vermogen, de verantwoordelijkheid op te nemen om onze wereld rechtvaardiger te maken, door een bijzondere aandacht voor wie en voor wat door klimaatverandering worden geraakt.

Samen werken, samen leven – Eenheid in verscheidenheid
Het besef dat we er niet alleen voor staan en dat niet alles van ons alleen afhangt, is bevrijdend. We hebben elkaar, en ook de natuur nodig, net zoals we ook verantwoordelijk zijn voor elkaar.

Smaak geven – 'Non multa sed multum'
Deze film stimuleert tot persoonlijke verwerking en uitdieping. Het maakt nieuwsgierig. De leerkracht kan inspelen op het verlangen van leerlingen om meer te weten en om ten gronde iets te veranderen, aan het eigen gedrag en dat van de omringende gemeenschap.

Perspectieven openen – God zoeken in alle dingen
De film nodigt uit om met respectvolle blik te kijken naar de schepping, en daarin Gods vingerafdruk te zien, zowel in haar schoonheid als in haar kwetsbaarheid en gebrokenheid.

Handelen in dankbaarheid – Terugblik
Dankbaar terugblikken op wat de wereld en leefmilieu ons aan levenskansen schenkt, zet aan om ook anderen daarin te willen laten delen. Deze film wakkert dankbaarheid aan, het verlangen om vanuit dankbaarheid te handelen ten goede voor anderen en de aarde.

PEDAGOGISCHE DOELSTELLINGEN

(NEDERLAND | VLAANDEREN)

PRAKTIJKONDERWIJS / ARBEIDSMARKT

- Dieren en natuur bewust waarnemen en benoemen.
- Gevoelens en persoonlijke ervaringen onder woorden brengen.
- Respectvol omgaan met levende wezens en de omgeving.
- Een concrete bijdrage leveren, bijvoorbeeld door een groen plekje op school te verzorgen.

VMBO EN MAVO/ DUBBELE FINALITEIT D-DOMEINGEBONDEN

- De relatie tussen mens, dier en leefomgeving herkennen.
- Bewuste keuzes rond natuur en milieu bespreken.
- De invloed van beeld en geluid op emoties herkennen.
- Samen een haalbaar voorstel voor natuurvriendelijk gedrag formuleren.

HAVO/ D-DOMEINGEBONDEN

- Ecologische verbanden herkennen en verklaren.
- Verschillende visies op natuurbehoud vergelijken.
- De artistieke keuzes van de filmmaker analyseren.
- Een beargumenteerd standpunt formuleren over menselijke verantwoordelijkheid voor natuur.

VWO/ D-DOMEINOVERSCHRIJDEND

- Ecologische vraagstukken analyseren met wetenschappelijke bronnen.
- De verhouding tussen natuur, cultuur, ethiek en mensbeeld kritisch onderzoeken.
- De documentairevorm en de constructie van een natuurbeeld analyseren.
- Een onderbouwde visie ontwikkelen op biodiversiteit, natuurbehoud en de intrinsieke waarde van natuur.

VERWERKING

REFLECTIEVRAGEN

Vanuit de pedaogische doelstellingen zijn verschillende richtingen mogelijk. De reflectievragen die we hier aanreiken, zijn daarop een aanvulling om het gesprek te brengen naar verdieping.

INDIVIDUELE STILLE TIJD

De leerlingen nemen tijd om zelf en schriftelijk deze vragen voor te bereiden, thuis of in de klas. Dit helpt hen hun gevoelens te ordenen en te vertellen wat ze écht willen inbrengen.

LUISTERGESPREK

Waar actief luisteren én vrijmoedig spreken centraal staan. Er wordt geluisterd en gesproken over hoe deze film hen heeft geraakt en waar het hen naartoe leidt. Het luistergesprek beoogt beleving: beoordeling door leerlingen of leerkracht is niet aan de orde.

MOGELIJKE VRAGEN

De dieren

- Hoe spraken de dieren(geluiden) tot jou in de film?
- Welke dieren (groot of klein) deden je hart sneller kloppen? Waarom?

De natuur

- Hoe was je ervaring met de natuur(beelden) in de film? Wat is je bijgebleven?
- Hoe veranderde de film je blik op de natuur? Welke nieuwe wereld ging er open?

Het woud

- Welke wijsheid neem je mee uit het woud?
- Heb je iets diepers ervaren dat je kan verwoorden?

De mens(en)

- De film vertelt het verhaal van 3 personages. Met wie voelde je vooral verbinding?
- Hoe heb je hun onderlinge relatie ervaren?
- Welk verhaal heeft je het meest geraakt?

Het geheel

- Wat doet deze film met mij? Hoe raakt die mij?
- Welk gevoel drijft boven aan het einde van de film? Wat blijft nazinderen?
- Verheldert de film iets voor je persoonlijke zoektocht naar meer diepte?

LUISTERGESPREK

Een beproefde ignatiaanse methode van actief luisteren en vrijmoedig spreken

ALGEMENE OPMERKINGEN VOOR DE BEGELEIDER

- Het luistergesprek verloopt in drie rondes.
- Ga in een cirkel zitten.
- De voorbereiding van de eerste ronde gebeurt schriftelijk: ofwel op voorhand, ofwel in groep in stilte.
- Laat tussen de rondes enkele minuten stilte; dit versterkt het verschillend karakter van elke ronde.
- Best in kleine groepjes van 6 à 10. In grotere klasgroep kan ook. Eén begeleider per groep van 10.
- Leg vooraf een maximumduur vast (tip: 1 lesuur/10 deelnemers, 2 lesuren voor 20).
- Een korte pauze kan zinvol zijn; overweeg om ook tijdens de pauze in stilte te blijven.

Onderstaande richtlijnen zijn geen dwingend keurslijf, maar gegroeid door ervaring.

Mogelijke aanvulling over thema's luistergesprek door leerkracht (ter inspiratie: tekst Leo De Weerdt, zie verderop in dit dossier):

- Ecologische omkering/transformatie
- Dankbaarheid
- Nederigheid
- Gedeelde aandacht, gedeelde verwondering
- Uitnodiging

Wil je meer achtergrond over onderscheidend luisteren en spreken? Nikolaas Sintobin SJ vertelt er meer over in een webinar dat hij gaf voor GCL.

Klik hier.

Of lees er meer over op de website van de Jezuïeten en het Ignatiaans Netwerk

Klik hier.

LUISTERGESPREK

Een beproefde ignatiaanse methode van actief luisteren en vrijmoedig spreken

EERSTE DEELRONDE - IK - PERSOONLIJKE TERUGBLIK

Instructie: Elke deelnemer deelt iets over zijn/haar persoonlijke terugblik. Wie vertelt, wordt niet onderbroken. Er wordt niet gereageerd.

Beperken:

- Vraag deelnemers zich te beperken tot enkele punten (3-4 onderwerpen per persoon bij kleine groep, 2-3 voor grotere groep). Kies voor diepte, niet voor breedte. Te veel items (bijv. 10 per persoon in een groep van acht) maakt verwerking onmogelijk.

Beleving centraal, niet de feiten

- Geen omstandige feitenverhalen of meningen.
- Focus op de beleving (vreugde, vertrouwen, boosheid, ergernis,...) en de terugblik hierop: 'Wat doet dit met mij? Hoe word ik geraakt, wat verandert er van binnen? Wat leert dit mij over mijn persoonlijke zoektocht naar meer diepte?' Zo kunnen persoonlijke/intieme ervaringen gedeeld worden zonder privacy te schaden.

TWEEDE DEELRONDE - JIJ - VERDIEPING VAN JE TERUGBLIK

Instructie: Deze ronde is de belangrijkste! De vraag is: 'Wat in de inbreng van de anderen helpt mij in het ordenen van mijn eigen indrukken?'

Verdieping: Een verdiepingsvraag over iemands inbreng is toegestaan, vb. 'Kun je daar iets meer over vertellen?' of 'Heb ik het goed begrepen dat...?'. De aangesprokene heeft altijd de vrijheid om al dan niet in te gaan op de vraag.

Tip: Bereid in de stilte tussen ronde 1 en 2 voor wat je gaat inbrengen en houd je daaraan. Zegt iemand anders hetzelfde: vertel toch jouw verhaal; herhaling maakt duidelijk dat het punt belangrijk is.

Valkuilen (vermijden):

- Dit is geen reactie-ronde: niet instemmen, afwijzen of evalueren.
- Niet reageren op wat een ander over jouw inbreng zegt; ook anderen hoeven niet te reageren op wat iemand over een derde zegt (voorkomt discussie).
- Geen nieuwe input ('Dit was ik nog vergeten te zeggen in ronde 1').
- Geen 'goede raad' geven.
- Beperk je tot enkele puntjes; het is niet nodig op iedereen in te gaan.
- Eenheid of gelijkvormigheid is geen doel; verschillen mogen naast elkaar bestaan.

DERDE DEELRONDE - WIJ - FINALE TERUGBLIK

Instructie: Dit is de kortste ronde. Elke deelnemer noemt kort en bondig wat hij/zij meeneemt: een inzicht, voornemen, uitspraak, gevoel...

Eventueel samenvattend (door leerkracht)

- Welke rode draad komt er in de groep naar boven?
- Welke verdere stappen wil je zetten, of willen we als groep zetten?

LEO KIJKT EN ZIET

Leo De Weerdt SJ werkte jarenlang als gevangenisaalmoezenier. Daarnaast gaat hij fervent op zoek naar schoonheid in literatuur en film. In de onderstaande tekst geeft hij de kijker enkele suggesties om Le chant des forêts te benaderen. Het zijn geen verklaringen, want het werk van Vincent Munier dringt ons geen boodschap op. Het zijn eerder enkele uitnodigingen, enkele paden het bos in.

Een eerste stap naar een ecologische ommekeer
Deze documentaire kan worden gezien als een stille reflectie op wat we tegenwoordig vaak ecologische bekering noemen. Het gaat niet alleen om het veranderen van onze gewoonten, maar ook om het veranderen van de manier waarop we in de wereld aanwezig zijn. Het gaat erom opnieuw te leren dat de natuur niet simpelweg iets om ons heen is, maar iets waar wij deel van uitmaken.

Wanneer we eindelijk het ritme van het bos accepteren, of het feit dat we deel uitmaken van de natuur, vraagt de film ons om te wachten. We kijken naar sneeuw die tussen donkere bomen valt. Naar mist die langzaam door het bos trekt. Of naar Vincent Munier die urenlang bijna roerloos staat, luisterend naar een geluid, uitkijkend naar de korte verschijning van een lynx of een hert.
In eerste instantie lijkt het alsof er niets gebeurt. Maar langzaam ontdekken we dat het bos zich niet aan haast openbaart. De natuur laat zich niet op commando verschijnen. Alleen geduld opent de deur.

En misschien is dit al een eerste stap in ecologische bekering: opnieuw leren dat we geen meesters zijn die boven de levende wereld staan, maar gasten die moeten leren wachten. Wanneer we aandacht krijgen voor wat klein, kwetsbaar en bijna onzichtbaar is, begint een andere wereld tot ons te spreken.

Dankbaarheid
Munier richt zich niet alleen op zeldzame of indrukwekkende dieren. Hij besteedt ook aandacht aan kwetsbare wezens die doorgaans aan onze aandacht ontsnappen: een klein vogeltje in het struikgewas, een uil in de mist, minuscule bewegingen tussen bladeren en takken. Zo herinnert de film ons eraan dat elk levend wezen zijn eigen waardigheid heeft.

Dat klinkt misschien wat naïef of simplistisch, maar het is van groot belang. Onze cultuur leert ons vaak alleen waarde te hechten aan wat nuttig, productief of spectaculair is. Het bos leert ons een andere wijsheid: dat zelfs het kleinste leven ertoe doet. Hier raakt de film iets spiritueels aan. Hij nodigt ons uit om over te stappen van overheersing naar eerbied. Van bezit naar dankbaarheid. Van het beschouwen van de natuur als een object naar het ontmoeten ervan als een levende aanwezigheid.

LEO KIJKT EN ZIET

Soms zijn de beelden bijna ongelooflijk mooi. Licht, sneeuw, mist, bewegingen van dieren — alles voelt zorgvuldig gecomponeerd aan. Je zou je zelfs kunnen afvragen waar de grens ligt tussen werkelijkheid en kunst. Toch verliest de film nooit zijn oprechtheid. Waarom? Omdat er achter de camera nederigheid schuilt. Munier dringt zich niet op aan de natuur. Hij benadert haar met geduld en respect.

Nederigheid
In de film verschijnen dieren en verdwijnen ze onmiddellijk weer. Ze zijn nooit helemaal aan onze blik onderworpen: de uil verdwijnt bijna zodra hij tevoorschijn komt, de lynx glipt terug in de schaduw, een vogel landt slechts enkele seconden voordat hij weer in de bomen verdwijnt. Niets in deze film stelt ons in staat om bezit te nemen van wat we zien. En dat verandert alles. De dieren worden niet gepresenteerd als trofeeën of als onderdeel van een voorstelling. Ze blijven wild, afstandelijk, vrij.
Vincent Munier zei ooit:
„Ik fotografeer niet wat ik zie; ik fotografeer wat ik voel." Misschien raken deze beelden ons daarom zo diep. Achter hun buitengewone schoonheid schuilt nederigheid, het stille besef dat de levende wereld niet aan onze controle onderworpen is. Wat we hier te zien krijgen, zijn geen vastgelegde beelden, maar ontmoetingen. Korte momenten van gratie.

Gedeelde aandacht, gedeelde verwondering
Er loopt nog een ontroerende rode draad door de documentaire, namelijk een dynamiek tussen generaties. In de stille gebaren tussen grootvader, vader en zoon wordt veel doorgegeven. Drie generaties zijn samen aanwezig in hetzelfde bos: Michel, Vincent en Simon Munier. Vaak wordt er maar heel weinig gezegd. En toch gebeurt er iets wezenlijks. Een vader die zijn zoon leert hoe hij moet luisteren voordat hij kijkt. Hoe hij moet lopen zonder te storen. Hoe hij lang genoeg stil moet blijven staan zodat het bos vertrouwen krijgt in je aanwezigheid. Deze scènes herinneren ons eraan dat liefde voor de natuur zelden wordt overgebracht via toespraken of theorieën. Ze wordt stilletjes doorgegeven, via gedeelde aandacht en gedeelde verwondering.
En misschien stelt de film ons allemaal de vraag: wat voor blik geven we door aan degenen die na ons komen? Een blik die verslindt? Of een blik die tot eerbied in staat is?

Uitnodiging
De diepe stilte van het bos is geen leegte, het is een uitnodiging. Aan het einde van de film voelen veel kijkers iets dat moeilijk te verklaren is. Er is niets dramatisch gebeurd, en toch is er iets in ons tot rust gekomen. De stilte van het bos, de lange pauzes, de ademruimte tussen de beelden - dit alles creëert geleidelijk een ander ritme in ons. Even stappen we buiten het lawaai en de versnelling van de moderne wereld.
En misschien is dat wel de stille kracht van deze documentaire. Hij voert geen discussie. Hij preekt niet. Hij dringt ons geen conclusies op. In plaats daarvan creëert hij ruimte: ruimte om te ademen, ruimte om te luisteren, ruimte om te beseffen dat we deel uitmaken van een levende wereld die zowel mooi als kwetsbaar is.
De schoonheid die hier wordt getoond, is geen onschuldige versiering. Ze herinnert ons aan wat zou kunnen verdwijnen. En daarom blijft de film nog lang nazinderen nadat het scherm is gedoofd. Misschien is de beste manier om naar Le Chant des Forêts te kijken dan ook gewoon om het bos in zijn eigen oeroude taal te laten spreken. En misschien kunnen we in die stilte iets wezenlijks herontdekken — niet alleen over de natuur, maar ook over onszelf.

RECENSIES

RECENSIES

Ignis Webmagazine - 4 maart 2026
https://igniswebmagazine.nl/film/le-chant-des-forets-hoe-voelt-het-om-diep-in-het-bos-te-zijn/

Le Monde * - 17 december 2025**
https://www.lemonde.fr/culture/article/2025/12/17/le-chant-des-forets-a-l-ecoute-du-monde-animal-qui-peuple-les-bois_6658319_3246.html

Le Figaro *** - 14 december 2025**
https://www.lefigaro.fr/cinema/vincent-munier-realisateur-du-chant-des-forets-ce-n-est-pas-moi-qui-suis-talentueux-c-est-la-nature-20251214

Libération *** - 12 december 2025**
https://www.liberation.fr/culture/cinema/le-chant-des-forets-de-vincent-munier-la-camera-est-a-hauteur-animale-lhomme-nest-plus-au-dessus-20251212_7TCPWTR4CNG5JAIVN2GJNVGHPA/

De Standaard ** - 26 februari 2026**
https://www.standaard.be/media-en-cultuur/noodkreten-uit-het-bos-het-wondermooie-le-chant-des-forets-duwt-op-zere-plekken-in-ons-natuurbeleid/137335113.html

PRIJZEN

César voor Beste Documentaire
César voor Beste Geluid
Lumières voor Beste Muziek
Golden Gentian Grand Prix Trento Film Festival

ZIN IN NOG MEER TIPS?

Plateforme Jeune Public Véo Cinemas stelde een pedagogisch dossier samen (in het Frans).

Klik hier.

COLOFON

ECO-KERN

De zorg voor ons gemeenschappelijk huis houdt ons allen wakker. De schepping schreeuwt om hulp, teveel mensen komen in ernstige, levensbedreigende moeilijkheden terecht.
De ECO-kern wil de aandacht van al wie zich betrokken voelt bij de ignatiaanse gemeenschap hierop vestigen.
God zoeken en vinden in alles, en daar vervolgens naar handelen. De ECO-kern is ontstaan uit het Ignatiaans Netwerk.

Contact: duurzaamheid.elc@gmail.com

IGNATIAANS NETWERK

Het Ignatiaans Netwerk is het netwerk van organisaties die zijn voortgekomen uit de werking van en de samenwerking met de jezuïeten in de Lage Landen.

We laten ons inspireren door het leven en de boodschap van Jezus van Nazareth. Ons handelen en ons spreken zijn geworteld in de spiritualiteit van Ignatius van Loyola, stichter van de Sociëteit van Jezus.

In al wat leeft zoeken we naar Gods beeld. Daarom verdient alles en iedereen een plek in die schepping. In die geest scherpen we de aandacht aan voor wat mensen verbindt, vreugde en hoop geeft.

De organisaties van het Ignatiaans Netwerk zetten zich in voor een waardige en solidaire omgang met mens en schepping. Ze werken mee aan de brede persoonsvorming van kinderen en jongeren, en moedigen mensen en gemeenschappen aan om op zoek te gaan naar hun eigen spirituele bronnen.

Als netwerk willen we een gezicht geven aan de kracht van SAMEN. Deze verbondenheid sterkt ons in het geloof dat we een hefboom kunnen zijn in een complexe samenleving.

Meer info: www.jezuieten.org/ignan
Contact: Anne-Sophie De Decker, coördinator Ignatiaans Netwerk | dedecker.ignan@jezuieten.org

jezuïeten ignatiaans netwerk

